

Flagi i ziemia przesiąknięta krwią

Balzak powiedział nam: „*Za każdą wielką fortuną kryje się zbrodnia.*” Narody nie są wyjątkiem. Ich flagi powiewają wysoko, ale pod nimi ziemia jest przesiąknięta krwią tych, którzy zostali wypędzeni, podbici lub zniszczeni. Stany Zjednoczone zbudowano na masowych grobach rdzennych Amerykanów, ich ziemie skradziono, ich narody rozbito, a ziemia krzyczy pod gwiazdami i pasami. Izrael powstał na *Nakbie* – katastrofie z 1948 roku, kiedy ponad 700 000 Palestyńczyków wypędzono z ich domów, ich wioski zrównano z ziemią, a ich ziemię przejęła inna flaga.

To nie był przypadek. To był zamysł. Irgun i Lehi, syjonistyczne grupy paramilitarne, prowadziły terror przeciwko Palestyńczykom i Brytyjczykom. Menachem Begin – późniejszy premier – był wówczas najbardziej poszukiwanym terrorystą w Palestynie, z nagrodą 10 000 funtów od MI5. Pod jego dowództwem Irgun przeprowadził zamach bombowy na hotel King David w 1946 roku, zabijając 91 osób, i brał udział w masakrze w Deir Yassin w 1948 roku, gdzie zamordowano ponad 100 cywilów. Siły syjonistyczne zburzyły ponad 400 palestyńskich wiosek podczas wojny. To była ziemia, w której Izrael zapuścił korzenie.

Zbrodnia nie zakończyła się wraz z założeniem państwa – stwardniała w politykę. Ocalali Palestyńczycy zostali poddani rządowi wojskowemu. Wygnanym nigdy nie pozwolono wrócić. Zachodni Brzeg został podzielony osiedlami i murami. Gaza została odcięta i zduszona, jej mieszkańcy karani za samo istnienie. Organizacje praw człowieka – Amnesty International, Human Rights Watch, B'Tselem – nazwały ten system tym, czym jest: apartheidem.

Teraz Gaza stała się cmentarzem moralnych pretensji Izraela. Do sierpnia 2025 roku Ministerstwo Zdrowia Gazy udokumentowało **ponad 62 000 potwierdzonych zgonów**, których ciała odzyskano i zidentyfikowano. Prawie połowa z nich to dzieci. Ale to tylko widoczna warstwa katastrofy. Dziesiątki tysięcy innych pozostaje nieodnalezionych pod gruzami zniszczonych dzielnic, ich nazwiska niezapisane. Prawdziwa liczba jest niemal na pewno od trzech do pięciu razy wyższa, a rzeczywistość ta stanie się jasna dopiero, gdy międzynarodowi dziennikarze, śledczy ONZ i eksperci medycyny sądowej uzyskają dostęp do Gazy. Izrael ukrywa swoje zbrodnie, tak jak kiedyś robili to naziści – ale, jak pokazuje historia, okrucieństw nie można ukrywać wiecznie. Tak jak pełna skala Holokaustu została ujawniona dopiero, gdy wojska alianckie wkroczyły do obozów koncentracyjnych, tak samo ukryte groby Gazy pewnego dnia zaświadczą o skali zbrodni.

Symbole nie przetrwają okrucieństw

Widzieliśmy to już wcześniej. Swastyka kiedyś symbolizowała dobrobyt i szczęście w Indiach, Chinach i na całym starożytnym świecie. Zdobila świątynie i świętą sztukę przez tysiące lat. Ale naziści przywłaszczyli ją sobie, wywiesili nad obozami śmierci i zanurzyli w

ludobójstwie. Dziś swastyka nie może być odzyskana na Zachodzie. Jej pierwotne znaczenie jest pogrzebane pod popiołami Auschwitz.

Flaga Izraela stoi teraz przed tym samym losem. Kiedyś wznoszona jako sztandar schronienia dla prześladowanego narodu, była niesiona nad masakrami, oblężeniami i murami apartheidu. Dla świata nie reprezentuje już przetrwania – reprezentuje dominację i śmierć. Jej pasy, które miały przypominać tałes, są splamione krwią dzieci Gazy. Jej gwiazda, kiedyś symbol wiary, została uzbrojona w znak ucisku.

I podobnie jak swastyka, jest nie do odzyskania. Republika Południowej Afryki porzuciła swoją flagę z czasów apartheidu, ponieważ była nierozzerwalnie związana z rasową tyranią. Flaga Konfederacji w USA jest teraz uznawana za symbol niewolnictwa i buntu przeciwko równości. Tak samo historia potraktuje flagę Izraela: nie jako symbol nadziei, ale jako sztandar, pod którym popełniono okrucieństwa.

Nieusuwalna plama

Ta plama nie należy tylko do Izraela. Należy do sumienia ludzkości. Świat, który pozwolił Gazie głodować, być bombardowaną i pogrzebaną, będzie niósł tę hańbę. Tak jak zbrodnie nazistowskie pozostają trwałym oskarżeniem świata, który zbyt długo odwracał wzrok, Gaza będzie prześladować naszą zbiorową pamięć.

Żadna flaga, żaden hymn, żadna starannie przygotowana mowa nie zmyje tej krwi. Historia zapamięta. A opór pozostanie nie tylko prawem, ale – jak nauczył nas Brecht – obowiązkiem.

Jak ostrzega Pismo: „*Co uczyniłeś? Głos krwi twego brata woła do Mnie z ziemi.*” Ziemia pamięta. Flagi pamiętają. I rozliczenie nadejdzie.

Bibliografia

- Morris, Benny. *The Birth of the Palestinian Refugee Problem Revisited*. Cambridge University Press, 2004.
- Khalidi, Walid. *All That Remains: The Palestinian Villages Occupied and Depopulated by Israel in 1948*. Institute for Palestine Studies, 1992.
- Segev, Tom. *1949: The First Israelis*. Free Press, 1986.
- Archiwa MI5, Archiwa Narodowe Wielkiej Brytanii: nagroda za Menachema Begina (1944–1945).
- Pappé, Ilan. *The Ethnic Cleansing of Palestine*. Oneworld Publications, 2006.
- Amnesty International. *Apartheid Izraela wobec Palestyńczyków: Okrutny system dominacji i zbrodnie przeciwko ludzkości*. 2022.
- Human Rights Watch. *A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution*. 2021.
- B'Tselem. *Reżim żydowskiej supremacji od rzeki Jordan do Morza Śródziemnego: To jest apartheid*. 2021.
- UN OCHA (Biuro ONZ ds. Koordynacji Spraw Humanitarnych). *Raporty o kryzysie w Gazie, dane o ofiarach 2023–2025*.

- Heller, Steven. *The Swastika: Symbol Beyond Redemption?* Allworth Press, 2000.